

Sygn. akt II K 257/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Dorota Bogusławska - Klimeczak

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **K. J.**

po rozpoznaniu dnia 27 sierpnia 2013 r. sprawy karnej

M. D.

ur. (...) w Ś.

syna W. i K. z d. R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 sierpnia 2012 roku w Ś. , woj. (...), bez wymaganego pozwolenia usiłował wywieść za granicę zabytek w postaci rzeźby przyściennej późnogotyckiej, przedstawiającej św. J. E., wykonanej z drewna lipowego, polichromowanego i połączanego w ten sposób, iż nadał wymienioną rzeźbę jako przesyłkę pocztową nr (...)PL do odbiorcy zamieszkującego na terenie Słowacji, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przesyłki przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w W.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw z art. 109 ust 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

I. oskarżonego M. D. uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku , przyjmując, że oskarżony działał nieumyślnie i kwalifikując jego zachowanie jako występki z art. 13 § 1 kk w zw z art. 109 ust 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 109 ust 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wymierza mu karę 10 (dziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych ;

II. na podstawie art. 109 ust 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci późnogotyckiej rzeźby przedstawiającej świętego J. E., zarejestrowanego pod pozycją Drz 384/13 wykazu dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Świdnicy;

III. zasądza od oskarżonego M. D. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 110 (stu dziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych od momentu wszczęcia postępowania oraz wymierza mu opłatę w wysokości 100 (stu) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. D. zamieszkuje w Ś.. Oskarżony od lat pasjonuje się kolekcjonowaniem antyków. W lipcu 2012 roku na giełdzie staroci w L. nabył za 300 euro drewnianą figurkę przyścienną z lipowego drewna, polichromowaną i pozłacaną, przedstawiającą św. J. E.. Oskarżony szacował, że rzeźba pochodzi z XIX wieku.

W sierpniu 2012 roku oskarżony wystawił zakupiony przedmiot na aukcji internetowej serwisu (...) za 2.450 zł. Figurkę opisywaną w celach marketingowych jako rzeźba gotycka za równowartość 600 euro kupił nabywca ze Słowacji.

Dowody:

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 108, 53-54, 64-67

Informacje z serwisu aukcyjnego – k. 79-82

W dniu 20 sierpnia 2012 roku, po uzyskaniu zapłaty, oskarżony wysłał sprzedany przedmiot paczką pocztową do nabywcy. Na skutek kontroli Urzędu Celnego przesyłka została zatrzymana. Badanie przedmiotowej rzeźby wykazało, że pochodzi ona z 1 poł. XVI wieku, stanowi fragment większej całości (prawdopodobnie ołtarza), a jej wartość jest szacowana na ok. 25.000 zł. Zabezpieczony przedmiot został tymczasowo oddany w depozyt (...) Archidiecezji (...).

Dowody:

Notatka urzędowa – k. 1

Zeznania świadka A. D. – k. 10

Kwit nadania przesyłki – k. 2

Protokół zatrzymania rzeczy – k. 4-6

Protokół oględzin rzeczy – k. 7-8

Protokół identyfikacji przedmiotu – k. 9

Opinia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – k. 13-14, 31-32

Dokumentacja fotograficzna – k. 21-27,29

Oskarżony M. D. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że błędnie ocenił wiek rzeźby i był przekonany, że pochodzi ona z XIX w. Nadto złożył wyjaśnienia zgodne z powyższymi ustaleniami.

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 108, 53-54, 64-67

Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

Dane o karalności – k. 56

Nadto Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy nie budziły wątpliwości i nie były przedmiotem sporu stron. Oskarżony przyznał w złożonych wyjaśnieniach, że rzeźbę będącą przedmiotem postępowania kupił w Niemczech na giełdzie staroci, a następnie wystawił do sprzedaży na aukcji internetowej, finalizując w efekcie transakcję z nabywcą ze Słowacji. Jego wyjaśnienia odnoszące się do okoliczności sprzedaży, w tym uzyskanej ceny korespondują z uzyskanymi na etapie dochodzenia dowodami w postaci dokumentacji przedmiotowej transakcji, pochodzącymi od serwisu

aukcyjnego, za pośrednictwem którego oskarżony dokonał sprzedaży. Wiek oraz szacunkową wartość rzeźby Sąd ustalił na podstawie opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (k. 31-32). Oskarżony nie kwestionował powyższej ekspertyzy ani też dokonanej na jej podstawie wyceny wartości figurki, wskazując jedynie, że był przeświadczony, iż przedmiot ten pochodzi z XIX wieku. Oskarżony wyjaśnił, że stwierdzenie, że przedmiotem sprzedaży jest rzeźba gotycka, jakie zawarł w opisie przedmiotu aukcji, miało charakter zabiegu marketingowego. Wskazał, że gdyby miał świadomość jej wieku, wystawiłby ją do sprzedaży za znacznie wyższą cenę.

Całokształt dowodów wskazanych wyżej jako podstawa poczynionych ustaleń faktycznych Sąd uznał za wiarygodne, gdyż korespondują one ze sobą nawzajem, tworząc spójny obraz okoliczności niniejszej sprawy. Sąd dał wiarę w szczególności wyjaśnieniom oskarżonego co do braku po jego stronie świadomości faktycznego wieku i wartości sprzedawanego przedmiotu, o czym świadczy w pierwszym rzędzie cena, za jaką zdecydował się sfinalizować transakcję. Oskarżony nie jest specjalistą w dziedzinie szacowania wieku i wyceny dzieł sztuki, a jedynie kolekcjonerem amatorem. Okoliczności sprawy dają zdaniem Sądu podstawę do stwierdzenia, że nie działał on z zamiarem naruszenia przepisów dotyczących obrotu dziełami sztuki, a jedynie dokonał błędnej oceny wieku i wartości sprzedawanego przedmiotu, nie dochowując należytej staranności w tym zakresie. Tego rodzaju założenie uzasadniało dokonanie modyfikacji opisu i kwalifikacji prawnej czynu objętego zarzutem w kierunku przyjęcia nieumyślnej formy popełnienia zarzucanego oskarżonemu występku. Mając na względzie powyższe Sąd przypisał oskarżonemu sprawstwo występkę z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 109 ust. 2 ustawy z 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Za tak przypisany czyn wymierzono mu karę 10 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł. W ocenie Sądu kara w takiej postaci i wymiarze pozostaje w pełni adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, natomiast wzmocnieniu jej oddziaływania w zakresie prewencji indywidualnej lepiej niż kara sama w sobie posłuży orzeczonej w stosunku do oskarżonego przepadek zakwestionowanego przedmiotu na rzecz Skarbu Państwa. Sąd odstąpił od możliwości orzeczenia wobec oskarżonego nawiązki przewidzianej w przepisach ustawy o ochronie zabytków, uznając, że stanowiłaby ona nadmierną dolegliwość dla oskarżonego, nie uzasadnioną w sytuacji dotychczasowej niekaralności oskarżonego oraz wyrażonej przez niego skruchy.

Zarówno liczba wymierzonych stawek dziennych grzywny, jak i ich wysokość nie przekraczają możliwości finansowych oskarżonego.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w pkt. III wyroku znajduje podstawę prawną w treści art. 628 kpk.